

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 1944/2022
20.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у поступку предлагача АА из села ..., чији је пуномоћник Тамара Стојиљковић, адвокат у ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 4883/2022 од 15.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 20. октобра 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 4883/2022 од 15.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 4883/2022 од 15.08.2022. године.

Образложење

Решењем Привредног суда у Лесковцу 4 Р4 Ст 969/2022 од 18.05.2012. године одбијен је као неоснован захтев поднет од стране предлагача АА за утврђивање повреде права на суђење у разумном року у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Лесковцу Ст бр. 11/2010 и одбијен је захтев за накнаду трошкова поступка.

Решењем Привредног апелационог суда Рж Ст 4883/2022 од 15.08.2022. године одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено првостепено решење.

Против наведеног решења предлагач је изјавио благовремену ревизију, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права и потребе за уједначавањем судске праксе.

Одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15) који је ступио на снагу 01.01.2016. године регулисан је поступак који се води ради заштите права на суђење у разумном року. У члану 3. закона прописана су правна средства којима се штити право на суђење у разумном року: приговор ради убрзавања поступка као иницијални акт, жалба као правни лек и захтев за правично задовољење. Ниједном одредбом закона није прописано право на изјављивање ревизије. Чланом 7. став 3. истог закона прописано је да се у поступку по

приговору усмена расправа не одржава, а на остале питања се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак. У поступку по жалби такође се сходно примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Закон о ванпарничном поступку у члану 30. став 2. прописује сходну примену ЗПП-а, ако тим или другим законом није другачије одређено.

По члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитирање законске одредбе, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлоги ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Одлука нижестепених судова којом је одбијен приговор предлагача ради убрзавања поступка заснована је на конкретној чињеничној ситуацији.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је донео одлуку као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) Врховни касациони суд је нашао да ревизија предлагача није дозвољена.

Одредбом члана 27. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним споровима, ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, ако овим или другим законом није другачије одређено.

У конкретном случају не ради се о имовинскоправном спору, већ о поступку ради заштите права на суђење у разумном року, који је притужбеног карактера и у коме одлучује председник суда и непосредно вишег суда или судије које он овласти, те ревизија предлагача у смислу цитираних законских одредби није предвиђена као могући правни лек. Стога изјављена ревизија предлагача није дозвољена.

Са изложеног одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић